

Kevad

Kevad on rannas hiline. Seda põhjustab merejää, mis annab külma. Kui kevad on aga kord käes, siis on ta ka ilus. Liivlane mõtleb, et nii kaunist kevadet kui rannas, pole mitte kusagil.

Pajudel ja remmelgatel on urvad. Öunaaedades õitsevad puud, mille ümber sumisevad mett otsivad mesilased. Siin ja seal lendavad pääsukesed, toonekurg seisab ühe jala peal oma pesas, kägu kukub ja kogu mets kõlab linnulaulust.

Jõed ja ojakesed on vett täis ning need voolavad kiirelt mere poole, mängeldes vulinal.

Kalamehed saavad jälle merele minna ja loomad aetakse taas karja. Selle päeva õhtul, kui lehmad on esimest korda karjamaal olnud, visatakse karjastele vett, et lehmad annaksid rohkem piima. Karjased viskavad vastu. Sellest võtavad osa ka lapsed, ja sel õhtul keegi ei riidle, kui lastel on riided märjad.